

благема чрезъ небесно то посолство на Божественнаго  
ходатаа, което е преизпознано въ тайнства.

Като са възарижтъ неговите мысли въ Шкровеніе  
то на Евангелскыте тайнства стѣпва въ трета та  
часть и тамъ види, какъ са просвѣщава разумъ атъ  
въ пречистыте Евангелскы нравоученія та съ подрѣбно  
то испытаніе на добро то и зло то, на добродѣтель  
та и пороки атъ, и на все шото въ нихъ прониждѣ.  
При това види и оніа средства съ които може да по-  
лучи побѣда надъ страстыте, и да бждѣтъ подъ бла-  
дычество то на добродѣтель та: и какъ това оуче-  
ніе по основаніе то на разумъ атъ и на вѣра та раз-  
сждава за Бога и за все шото надлежи до благо-  
честіе то: и за то това сочиненіе, думамъ, праведно  
присвоава великолѣпно то имя на священо то Хрїсті-  
анско Богословіе.

В колко е ползна и необходимъ нужна тамъ Бо-  
жественна наука всѣкому Хрїстіанину да има разумъ  
атъ си просвѣтенъ въ знаніе то на законъ атъ и въ  
сърдце то си оутвърденъ страхъ атъ Божій, за да раз-  
зумѣе какъ челоуѣкъ естѣственъ са клѣни камъ при-  
лично то за него блаженство въ безсмъртіе то на душа  
та си: понеже неговите душевни дѣрви са толкози  
достойни и высоки, що то не е възможно никоги да  
бы го оудоболствовали видими те тѣмъ свѣтѣбни бещи,  
ако дабы и вси чкѣ атъ свѣтъ придобыахъ. За ради  
това не може той въ нишо друго да намѣри това  
блаженство, шевенъ въ единого единого Бога, кой то